

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 22 d. Nr. 21RE2-276 (AG2-170/17-2026)

Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Evaldo Ambrozaičio ir Vilijos Astrauskienės,

2026 m. birželio 18 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. patikslintą skundą atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 17 d. sprendimo Nr. 2D-9336 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. gegužės 22 d. rezoliucija priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. patikslintas skundas atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Inspekcija), kuriuo pareiškėjas prašo:

1) panaikinti Inspekcijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento (toliau – ir Departamentas) 2026 m. balandžio 17 d. sprendimą Nr. 2D-9336 (toliau – ir Sprendimas) kaip neteisėtą;

2) įpareigoti Inspekciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. kovo 20 d. skundą (toliau – ir Skundas);

3) įpareigoti Inspekciją pašalinti nustatytus Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) pažeidimus ir priimti teisėtą bei motyvuotą sprendimą;

4) alternatyviai, grąžinti bylą Inspekcijai papildomam tyrimui, įpareigojant ištirti „trunkamumą“ (kalba netaisyta), faktines aplinkybes ir priimti motyvuotą sprendimą.

Pareiškėjas patikslintame skunde nurodo, kad Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir NŽT) 2023 m. rugpjūčio 22 d. patikrinimo akte Nr. 31ŽN-162-(14.31.78.) (toliau – ir NŽT aktas) nustatyta, kad į jo sklypą (pastaba, *(duomenys neskelbtini)*), Šiauliai, toliau – ir Žemės sklypas) patenka: tvoros pamatas iki 0,53 m; šulinio dalis iki 0,26 m; neteisėtai užimta 0,0007 ha pareiškėjo Žemės sklypo dalis. Teigia, jog statiniai iki šiol stovi jo sklype, todėl neteisėta būklė nėra pašalinta. Mano, kad Inspekcijos atsisakymas nagrinėti Skundą dėl 10 (dešimties) metų statybos senaties termino, 1 (vieno) mėnesio skundo pateikimo termino, bei teiginio, jog tai „civilinis ginčas“ yra neteisėtas ir prieštarauja įstatymams bei teismų išaiškinimams, nes ginčijami statiniai priklauso gretimo žemės sklypo savininkui, todėl jų buvimas Žemės sklype yra svetimos nuosavybės įsiveržimas į pareiškėjo nuosavybę.

Akcentuoja, kad atsakovė Sprendime vadovavosi Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – ir Priežiūros įstatymas) 31 straipsnio 1 dalies 8 punktu ir 2 dalimi, kuriose nustatyti statybos darbų teisėtumo senaties terminai, tačiau Skundas nebuvo dėl statybos darbų atlikimo laiko ar statybos proceso teisėtumo. Atkreipia

dėmesį, kad tai yra žemės naudojimo pažeidimas, o ne statybos darbų teisėtumo vertinimas, todėl statybos senaties terminai nėra taikytini. Pažymi, kad skundo esmė yra neteisėtas statinių buvimas Žemės sklype, t. y. svetimo žemės sklypo dalies užėmimas, neteisėtas statinių išdėstymas už statinių naudotojo sklypo ribų kaip trunkamasis žemės naudojimo pažeidimas.

Pareiškėjo nuomone, Inspekcija privalėjo įvertinti ar: statiniai yra įrengti statinių savininko sklype, pažeidimas tęsiasi, yra trunkamasis pažeidimas, būtina taikyti žemės naudojimo valstybinę priežiūrą. Todėl, Inspekcijai nevertinant minėtų aplinkybių, Sprendimą laiko neteisėtu. Pažymi, kad Sprendime neįvertinta esminė aplinkybė dėl skundžiamo pažeidimo kaip trunkamojo. Pareiškėjo nuomone, t. y. tęstinis neteisėtas statinių buvimas Žemės sklype, kadangi tvora ir šulinio dalis iki šiol stovi, neteisėta būklė nėra pašalinta ir pažeidimas tęsiasi. Vadovaujasi Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ir ANK) nuostatomis ir teigia, kad trunkamajam pažeidimui statybos senaties terminai netaikomi. Be to, Šiaulių apylinkės teismas 2025 m. birželio 27 d. nutartyje (pastaba, Administracinio nusižengimo bylos Nr. *(duomenys neskelbtini)*) ir Šiaulių apygardos teismas 2025 m. rugpjūčio 13 d. nutartyje (pastaba, Administracinio nusižengimo bylos Nr. *(duomenys neskelbtini)*) aiškiai nurodė, kad trunkamojo pažeidimo klausimas nebuvo išnagrinėtas, todėl patvirtino jo teisę pakartotinai kreiptis į institucijas dėl galimai neteisėto (besitęsiančio) asmens elgesio. Pažymi, kad teismai nevertino pažeidimo esmės, neužkirto kelio naujam tyrimui, todėl trunkamojo pažeidimo klausimas liko atviras, kurį Inspekcija privalėjo nagrinėti. Mano, kad atsakovė ignoravo tiek trunkamojo pažeidimo teisinį reglamentavimą, tiek teismų išaiškinimus, todėl Sprendimas yra neteisėtas ir priimtas neįvertinus visų reikšmingų aplinkybių, pažeidžiant VAI nuostatas.

Be kita ko, teigia, kad atsakovė Sprendime neteisėtai vadovavosi 2019 metų ribų ženkliniu, nors tai nėra ribų nustatymas, nes nesukuria teisės pažeisti ribas, nepanaikina trunkamojo pažeidimo, ir NŽT akto bei nėra pagrindas atsisakyti nagrinėti skundą. Todėl ribų paženklinimas 2019 metais negali panaikinti nei anksčiau atsiradusio pažeidimo, nei trunkamojo pažeidimo pobūdžio, nes statiniai ir toliau stovi.

Taip pat teigia, kad Inspekcija neteisingai kvalifikavo situaciją kaip civilinį ginčą, nes NŽT nustatė administracinį pažeidimą, o kol statiniai stovi jo Žemės sklype, pažeidimas tęsiasi, todėl pareiškėjo nuomone, tai yra trunkamasis administracinis pažeidimas, kurį ištirti kaip žemės naudojimo pažeidimus pagal kompetenciją turi Inspekcija.

Atsižvelgiant į tai, daro išvadą, kad Inspekcijos Sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, neįvertinti visi reikšmingi faktai, todėl prieštarauja VAI nuostatomis dėl jo pagrįstumo ir motyvavimo.

Atsakovė Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos atsiliepimu su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl statybos valstybinės priežiūros, atsakovė teigia, kad Komisijai pateiktame skunde pareiškėjas nurodo, jog jo Skundas nebuvo dėl statybos darbų atlikimo laiko ar statybos proceso teisėtumo, pareiškėjos manymu, Skundas buvo tik dėl žemės naudojimo pažeidimo. Tačiau pats pareiškėjas Skundu prašė atlikti statybos valstybinę priežiūrą bei įvertinti tvoros pamato bei šulinio teisėtumą, pripažinti statinius savavališka statyba ir įpareigoti pašalinti statinius iš Žemės sklypo.

Vadovaudamasi Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 31 straipsnio 1 dalimi, teigia, kad Sprendime pareiškėjui paaiškino Skundo nenagrinėjimo pagrindą, t. y., nuo atliktų statybos darbų yra praėję daugiau nei 2 metai bei skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo, skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų. Vadovaudamasi teismo praktika, nurodo, kad Inspekcijai užtenka nustatyti faktinę aplinkybę, jog skundas buvo paduotas praėjus daugiau kaip 2 metams nuo statybos darbų atlikimo, ir tai yra imperatyvus teisinis pagrindas nutraukti skundo nagrinėjimą. Pabrėžia, kad inžinerinis statinys – šulinys, įregistruotas Nekilnojamojo turto registre (toliau – ir NTR) 2005 m. gruodžio 12 d., ir tvora yra pastatyti daugiau kaip prieš 10 metų privačiame, su pareiškėjo Žemės sklypu besiribojančiame žemės sklype, kuris pagal NTR informacinės sistemos IS „Infostatyba“, internetinės svetainės „Google maps“ ortofoto duomenis, yra suformuotas 2004 m. lapkričio 22 d., atliekant kadastrinius matavimus. Minėti statiniai yra privačiuose žemės sklypuose, ne valstybinėje žemėje.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 52¹ straipsniu, nurodo, kad Skundo tyrimo metu nebuvo nustatyta, kad buvo vykdoma savavališka statyba, taip pat nenustatyta su statyba susijusio viešojo intereso požymių. Atsakovės manymu, skundžiamo Sprendimo dalis dėl statybos valstybinės priežiūros priimta išsamiai įvertinus reikšmingas aplinkybes, tinkamai taikant statybą reglamentuojančias teisės normas ir nepažeidžiant su statyba susijusio viešojo intereso, todėl Inspekcija turėjo teisinį pagrindą nenagrinėti pareiškėjo Skundo ir pagrįstai Sprendimu, vadovaudamasi Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 8 punkto ir 2 dalies nuostatomis, nurodė, kad skundas dėl pastatytų statinių (šulinio ir tvoros) statybos teisėtumo Žemės sklype nebus nagrinėjamas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 2 straipsnio 16 dalimi, Priežiūros įstatymo 23 straipsnio 2 dalimi, 24 straipsnio 3 dalimi, 31 straipsnio 1 dalies 1 punktu, nurodo, kad Skundo dalis dėl žemės naudojimo valstybinės priežiūros nenagrinėta remiantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu. Paaiškina, kad NŽT Šiaulių skyrius surašė NŽT aktą, iš kurio matyti, kad tikrintas su pareiškėjo Žemės sklypu besiribojantis žemės sklypas, esantis adresu (*duomenys neskelbtini*), Šiauliai, nustatytas žemės naudojimo tvarkos pažeidimas dėl tvoros ir šulinio bei tuo pagrindu 2023 m. lapkričio 8 d. surašytas Nutarimas nutraukti (nepradėti) administracinio nusižengimo bylos teiseną (ROIK: (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – ir Nutarimas), nustačius, jog gretimo žemės sklypo savininko padaryta veika neturi administracinio nusižengimo požymių. Atsižvelgdama į tai, kad nebuvo nustatyta, kad padarytas administracinis nusižengimas, paaiškina, kad jo vertinti kaip trunkamojo pažeidimo nebuvo pagrindo, todėl skundžiamame Sprendime Inspekcija minėtos aplinkybės nevertino pagrįstai. Pažymi, kad pareiškėjas, remdamasis NŽT priimtais dokumentais, dėl tų pačių objektų ir nustatytų pažeidimų, Skundu kreipėsi į Inspekciją, prašydamas atlikti statybos valstybinę priežiūrą ir įvertinti neteisėtai įrengtus statinius pareiškėjo Žemės sklype, priimti privalomus sprendimus dėl pažeidimų pašalinimo, tačiau naujų duomenų, leidžiančių abejoti NŽT priimtų dokumentų pagrįstumu nepateikė. Tokiai pozicijai pritarė ir Šiaulių apylinkės teismas 2025 m. birželio 27 d. nutartyje. Inspekcijos vertinimu, nebuvo pagrindo vykdyti pakartotinio statybos ar žemės naudojimo valstybinės priežiūros patikrinimo, todėl Inspekcija teisėtai ir pagrįstai nurodė, kad NŽT nutarimas nėra panaikintas, t. y., kad dėl to paties Skundo sprendimą yra priėmęs kitas viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, o pareiškėjas naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą, nepateikė. Atkreipia dėmesį, kad pareiškėjo Skundas taip pat nenagrinėtas remiantis ir VAI 11 straipsnio 3 dalies 5 punktu.

Inspekcija nesutinka su pareiškėjo Komisijai pateiktais skundo argumentais, jog ribų paženklėjimas nėra ribų nustatymas, nesukuria teisės pažeisti ribas, nepanaikina trunkamojo pažeidimo, nepanaikina NŽT akto, nėra pagrindas atsisakyti nagrinėti Skundą. Taip pat, kad Inspekcija šį faktą interpretavo neteisėtai, o ribų paženklėjimas 2019 m. negali panaikinti nei anksčiau atsiradusio pažeidimo, nei trunkamojo pažeidimo pobūdžio, nes statiniai ir toliau stovi pareiškėjo Žemės sklype.

Vadovaudamasi Žemės įstatymo 2 straipsnio 20 dalimi, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 6 straipsnio 1 dalimi, 8 straipsnio 3 dalies 1 punktu, atsižvelgdama į NTR bazės išrašo duomenis, atsakovė teigia, kad pareiškėjas, tiek (*duomenys neskelbtini*), įgijęs Žemės sklypą, tiek 2019 m. gruodžio 16 d., kuomet buvo atlikti Žemės sklypo kadastriniai matavimai, turėjo ir privalėjo žinoti savo Žemės sklypo ribas. Aplinkybę, kad tvora bei šulinio dalis iš gretimo žemės sklypo, esančio adresu (*duomenys neskelbtini*), Šiauliai, patenka į jo Žemės sklypą, pareiškėjas taip pat turėjo žinoti jau kadastrinių matavimo atlikimo momento, t. y. seniau nei prieš vieną mėnesį iki Skundo pateikimo Inspekcijai. Kad pareiškėjui minėtos aplinkybės buvo žinomos patvirtina paties pareiškėjo į administracinio ginčo bylą pateikti NŽT dokumentai (NŽT aktas ir kt.), Šiaulių apylinkės teismo 2025 m. birželio 27 d. bei Šiaulių apygardos teismo 2025 m. rugpjūčio 13 d. nutartys administracinio nusižengimo byloje. Inspekcija skundžiamame Sprendime, įvertinusi faktinių aplinkybių visetą, nustatė, jog pareiškėjui buvo žinomos aplinkybės dėl galimo jo teisių pažeidimo jau 2019 m. gruodžio 16 d., todėl vadovaudamasi VAI 11 straipsnio 3 dalies 5 punktu bei suteikta diskrecijos teise, pagrįstai Sprendime nurodė, jog apie

galimus pažeidimus pareiškėjui tapo žinoma seniau nei prieš vieną mėnesį iki Skundo pateikimo dienos.

Atsakove nesutinka su pareiškėjo skundo argumentais, kad tai nėra civilinis ginčas, nes: NŽT nustatė administracinį pažeidimą, statiniai stovi pareiškėjo Žemės sklype, pažeidimas tęsiasi, tai yra trunkamasis administracinis pažeidimas, Inspekcija turi kompetenciją tirti žemės naudojimo pažeidimus, civilinis procesas nepakeičia Inspekcijos pareigos vykdyti valstybinę priežiūrą. Paaiškina, kad Inspekcija, kaip viešojo administravimo subjektas, priimdama skundžiamą Sprendimą, veikė išimtinai teisės aktų ribose ir vykdė jai Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje bei 22 straipsnio 2 dalyje priskirtas funkcijas. Pabrėžia, kad teisės aktai nesuteikia teisės Inspekcijai nustatyti ar vertinti pareiškėjo nuosavybės teisių pažeidimo. Papildomai pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 5 straipsnio 1 dalį, kiekvienas suinteresuotas asmuo turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė arba įstatymų saugomas interesas. Todėl pareiškėjas, manydamas, kad yra pažeistos jo teisės dėl asmenų atliktų / atliekamų veiksmų, vadovaudamasis teisės aktų nustatyta tvarka dėl tariamų teisių pažeidimo gali jas ginti teisme, teikdamas įrodymus.

Inspekcija nesutinka ir su pareiškėjo skunde išdėstytais argumentais, kad ji pažeidė VAĮ įtvirtintą objektyvumo principą, pareigą pagrįsti sprendimą, neteisingai taikė 1 mėn. terminą trunkamajam pažeidimui, pareigą nagrinėti pagal kompetenciją. Inspekcijos manymu, Sprendimas yra išsamus, atitinkantis VAĮ 10 straipsnyje individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, jame nurodyti teisiniai priėmimo pagrindai, iš Sprendimo turinio suprantama ir aišku, dėl kokių priežasčių pareiškėjo Skundas nenagrinėtas, nurodyta, kaip pareiškėjas gali ginti, jo manymu, pažeistas teises.

Komisijoje 2026 m. birželio 17 d. gauti pareiškėjo atsikirtimai į atsakovės atsiliepimą. Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcijos teiginys, kad Skundas yra dėl statybos darbų teisėtumo, todėl taikytina statybos senatis, neatitinka nei Skundo turinio, nei faktinių aplinkybių. Nurodo, kad Skundo esmė nėra statybos darbų atlikimo laikas. Skundas yra dėl: neteisėto statinių buvimo pareiškėjo Žemės sklype, trunkamojo žemės naudojimo pažeidimo, svetimos nuosavybės įsiveržimo į pareiškėjo sklypą, žemės naudojimo reikalavimų pažeidimo. Tai yra žemės naudojimo valstybinės priežiūros klausimai, kuriems statybos senaties terminai netaikomi. Inspekcija šių aplinkybių nevertino, nors privalėjo pagal Priežiūros įstatymo 22–24 straipsnius.

Pareiškėjo manymu, teiginys, kad trunkamojo pažeidimo nėra, yra nepagrįstas. Pagal ANK 39 straipsnio 2 dalį pažeidimas laikomas daromu tol, kol egzistuoja neteisėta būklė, o senatis skaičiuojama nuo pažeidimo paaiškėjimo, o ne nuo statybos darbų atlikimo. Atsižvelgdamas, kad statiniai (šulinys ir tvora) stovi pareiškėjo Žemės sklype, teigia, kad pažeidimas yra trunkamasis. Inspekcija nesivadovavo Šiaulių apylinkės teismo 2025 m. birželio 27 d. bei Šiaulių apygardos teismas 2025 m. rugpjūčio 13 d. nutartimis. Teigia, kad 1 mėn. terminas netaikomas: trunkamiesiems pažeidimams, žemės naudojimo pažeidimams, svetimos nuosavybės įsiveržimui. Pažeidimas tęsiasi iki šiol, todėl terminas nepradėtas skaičiuoti. Inspekcija 1 mėnesio terminą taiko neteisėtai ir formaliai, ignoruodama pažeidimo pobūdį.

Inspekcija remiasi NŽT Nutarimu kaip pagrindu nenagrinėti skundo. Teigia, kad tai neteisinga, nes NŽT: nenagrinėjo trunkamojo pažeidimo, nenagrinėjo statinių teisėtumo, nenagrinėjo ribų atstatymo, nenagrinėjo statinių buvimo pareiškėjo Žemės sklype šiai dienai. Nutarimas tik konstatuoja faktą, tačiau byla nutraukta dėl senaties, nevertinant trunkamumo. Pareiškėjo manymu, Inspekcija privalėjo atlikti savarankišką tyrimą.

Inspekcijos teiginys, kad pareiškėjas nepateikė naujų duomenų, neatitinka tikrovės. Teigia, kad nauji ir reikšmingi duomenys yra: NŽT aktas, Nutarimas, 2007 m. spalio 10 d. Žemės sklypo planas, teismų nutartys, faktas, kad statiniai iki šiol stovi pareiškėjo Žemės sklype. Nurodo, kad Inspekcija šių duomenų nevertino.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos teigimu, kad tai civilinis ginčas. Teigia, kad NŽT nustatė administracinio pažeidimo požymius, Inspekcija turi kompetenciją tirti žemės naudojimo pažeidimus, trunkamasis pažeidimas yra administracinis, civilinis procesas nepakeičia Inspekcijos

pareigos vykdyti valstybinę priežiūrą. Pareiškėjo teigimu, Inspekcija bando išvengti savo įstatyminės pareigos.

Bylos šalys tinkamai informuotos apie posėdžio vietą ir laiką. Pareiškėjas patikslintu skundu prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka, atsakovė atsiliepimu sutiko su bylos nagrinėjimu rašytinio proceso tvarka. Atsižvelgiant į bylos šalių valią, patikslintas skundas išnagrinėtas rašytinio proceso tvarka (Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 7 dalis).

Patikslintas skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 17 d. sprendimo Nr. 2D-9336 teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

NTR duomenų bazės išrašo duomenimis nustatyta, kad žemės sklypas (unikalus daikto numeris (*duomenys neskeltini*)), su statiniais – gyvenamasis namas (unikalus Nr. (*duomenys neskeltini*)), esantis adresu (*duomenys neskeltini*), Šiauliai (minėta, toliau – ir Žemės sklypas), bendrąja jungtinių sutuoktinių nuosavybės teise priklauso X. Y. ir X. X., daikto – pastato, aprašyto 2.2 punkte, įrašas galioja nuo 2020 m. kovo 12 d., daikto – žemės sklypo, aprašyto 2.1 punkte, įrašas galioja nuo 2009 m. kovo 6 d.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas Skundu kreipėsi į Inspekciją prašydamas: 1) atlikti statybos valstybinę priežiūrą dėl tvoros pamato ir šulinio dalies, patenkančių į jo sklypą; 2) įvertinti statinių teisėtumą, t. y. ar buvo gauti statybą leidžiantys dokumentai, ar statiniai atitinka ribų planus; 3) pripažinti statinius savavališka statyba, jei statybos dokumentai neegzistuoja arba statiniai įrengti ne savo sklype; 4) įpareigoti pašalinti statinius iš jo sklypo, t. y. tvoros pamatą ir šulinio dalį, patenkančius į Žemės sklypą; 5) įpareigoti atstatyti žemės sklypo ribas pagal registruotus duomenis pagal RC (pastaba, valstybės įmonė Registrų centras, toliau – ir RC) ir 2007 m. spalio 10 d. planą; 6) apie priimtus sprendimus informuoti raštu. Kartu su Skundu pateikė NŽT aktą, Nutarimą, Šiaulių apylinkės teismo 2025 m. birželio 27 d. ir Šiaulių apygardos teismo 2025 m. rugpjūčio 13 d. nutartis, 2007 m. spalio 10 d. sklypo planą, esamos situacijos šulinio ir tvoros foto nuotraukas, RC išrašą dėl Žemės sklypo.

Inspekcija atsakydama į Skundą, Sprendime informavo apie gautą pareiškėjo Skundą ir jo perdavimą pagal kompetencijas nagrinėti Inspekcijos Departamentui bei Inspekcijos Žemės naudojimo valstybinės priežiūros departamentui (toliau – ir Priežiūros skyrius). Nurodė, kad asmenų prašymai, skundai Inspekcijoje yra nagrinėjami vadovaujantis Priežiūros įstatymu, VAĮ ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintų Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – ir Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės) nustatyta tvarka. Pažymėjo, kad Inspekcijos kompetencija apibrėžta Inspekcijos nuostatuose, patvirtintuose Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. liepos 9 d. įsakymu Nr. 349, Žemės įstatyme, Priežiūros įstatymo ir kituose teisės aktuose.

Dėl valstybinės statybos priežiūros paaiškino, kad Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nustatytas baigtinis Inspekcijos Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento funkcijų sąrašas, kuriame nurodoma, kad Inspekcijos Departamentas nagrinėja pranešimus (skundus), susijusius su statybos procesu, t. y. nuo statybos pradžios iki statybos užbaigimo ir jo įregistravimo NTR. Nurodė, jog pagal NTR duomenimis, Skunde minimas inžinerinis statinys – šulinys, kurio unikalus Nr. (*duomenys neskeltini*), yra pastatytas 2006 m., t. y. inžinerinio statinio – šulinio statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 10 metų ir šulinys įregistruotas NTR. Taip pat, jog peržiūrėjus informacinėje sistemoje IS „Infostatyba“ (toliau – ir Infostatyba) esančius duomenis nustatė, kad prie statytojo surašytos deklaracijos apie statinio statybos užbaigimą Nr. ACCR-20-200213-00928 buvo pridėta žemės sklypo, adresu (*duomenys neskeltini*), Šiaulių m., Šiaulių m. sav., 2009 m. topografinė nuotrauka, kurioje fiksuotas skunde minimas šulinys. Iš viešai prieinamų portalo Google maps ortofoto duomenų, skunde minimas statinys (tvora) yra užfiksuotas 2014 m. rugpjūčio

mėnesį, t. y. statinio – tvoros, statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 10 metų. Atsižvelgiant į nurodytas faktines aplinkybes bei vadovaujantis Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 8 punktu ir 31 straipsnio 2 dalimi nusprendė, Skundą dėl pastatytų statinių šulinio ir tvoros statybos teisėtumo Žemės sklype nenagrinėti, kadangi skundžiamieji statiniai (šulinys ir tvora) pastatyti daugiau kaip prieš 10 metų, kad šulinys yra teisiškai įregistruotas NTR. Taip pat paaiškino dėl senaties taikymo pagrindo, jog išnagrinėjus su Skundu pateiktas fotofiksacijas bei viešai prieinamus ortofoto duomenis nustatė, kad tvoros bei šulinio statybos darbų mastas fiksuotas seniau kaip prieš 10 metų. Be to, pareiškėjas kartu su Skundu nepateikė įrodymų apie padidėjusį minėtų statinių statybos mastą. Taip pat akcentavo, kad Inspekcijai, po teisinės statinio registracijos NTR, nėra suteiktos teisės vykdyti statinių statybos valstybinės priežiūros, nes po statybos užbaigimo tolesnę valstybinę priežiūrą, vadovaujantis Statybos įstatymo 49 straipsnyje nustatyta tvarka, vykdo savivaldybės administracijos. Be kita ko, nutarė, paaiškėjus minėtoms aplinkybėms su statybos teisėtumu susijusių kitų Skunde nurodytų klausimų, tuo pačiu teisiniu pagrindu, nenagrinėti.

Dėl žemės valstybinės priežiūros, t. y. dėl žemės naudojimo pažeidimų, nurodė, kad nusprendė Skundą nenagrinėti. Nurodė Žemės įstatymo 2 straipsnio 16 dalies, 32 straipsnio 4 dalies ir 36 straipsnio, taip pat Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 1 punkto bei VAI 11 straipsnio 3 dalies 5 punkto, nuostatas. Pažymėjo, kad išnagrinėjus Skunde pateiktą informaciją ir kitus Priežiūros skyriui prieinamus dokumentus, Priežiūros skyrius nustatė, kad apie galimus pažeidimus pareiškėjas žinojo anksčiau, nei kad NŽT Šiaulių skyriaus specialistai nustatė NŽT akte. Išanalizavus NTR duomenų bazės išrašą, iš NŽT gautus duomenis nustatė, jog apie nurodomus galimus pažeidimus pareiškėjui žinoma nuo 2019 m. gruodžio 16 d., kai bendrosios jungtinės sutuoktinių nuosavybės teise valdomas Žemės sklypas buvo suformuotas atliekant kadastrinius matavimus (data – 2019 m. gruodžio 16 d.). Atkreipė dėmesį, kad pareiškėjas parašė Žemės sklypo plane (parengtame 2019 m. matininko A. A., M1:500) ir Žemės sklypo ribų paženklinimo – parodymo akte Nr. 5 patvirtino, jog „Su pagal 2019-12-16 atliktą žemės sklypo ribų paženklinimą-parodymą parengtame žemės sklypo plane išbraižytomis ir ribomis ir apskaičiuotu žemės plotu sutinku“. Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, konstatavo, kad apie galimus pažeidimus pareiškėjui tapo žinoma seniau nei prieš vieną mėnesį iki Skundo pateikimo dienos, todėl šis faktas – esminis vertinant kreipimosi savalaikiškumą bei procedūrinių terminų laikymąsi, nes nurodytas sužinojimo momentas tiesiogiai įtakoja Skundo nagrinėjimo eigą. Be kita ko, vadovaujantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, iš prie Skundo pridėto Nutarimo, kuris buvo apskūstas tiek Šiaulių apylinkės teismui, vėliau ir Šiaulių apygardos teismui, tačiau nebuvo panaikintas, t. y. dėl to paties Skundo sprendimą yra priėmęs kitas viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, o NŽT ir pareiškėjas nepateikė naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Paaiškino, kad Skundo situaciją vertina kaip civilinį ginčą tarp žemės sklypų savininkų, todėl vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – ir CK) 4.45 ir 4.95 straipsnių nuostatomis, informavo, kad jei pareiškėjas mano, jog gretimo sklypo savininkas neteisėtai užvaldė jo Žemės sklypo dalį, pažeidė teises, jas gali ginti teisme ir reikalauti atlyginti žalą. Taip nurodė Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 3 straipsnio 4 punkto nuostatą ir akcentavo, kad RC duomenimis šulinys registruotas NTR. Be to, papildomai informavo, kad Priežiūros skyrius neatlieka nekilnojamųjų daiktų kadastrinių ar geodezinių matavimų, nebraižo matavimo schemų ar brėžinių, kuriais priimdamos sprendimus turėtų vadovautis kitos institucijos. Šiuos darbus suinteresuotų asmenų užsakymu gali atlikti matininko kvalifikaciją turintys asmenys (Matininkų sąrašas) ir pateikė nuorodą į NŽT interneto svetainę.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, jį apskundė Komisijai.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos statybos įstatymas, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymas (minėta, toliau – ir Priežiūros įstatymas), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875, (toliau – ir Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės) ir kiti teisės aktai.

Vadovaujantis VAI, atsakovė laikytina viešojo administravimo subjektu, kurio veiklai taikytinos VAI normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą, nustato viešojo administravimo principus, tarp jų ir išsamumo principą, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAI 1 straipsnio 1 dalis, 3 straipsnio 5 punktas). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai įpareigoti nagrinėti pagal Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisykles, numatančias pareigą į prašymą ar skundą atsakyti atsižvelgiant į jo turinį (VAI 11 straipsnio 1 dalis, Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklių 45 punktas). Tai reiškia, kad skundo ar prašymo turiniu pareiškėjas (-ai) nustato nagrinėjimo ribas, ir šių ribų institucija, nagrinėjanti skundą ar prašymą, privalo laikytis.

Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta, kad statybos valstybinę priežiūrą atlieka Inspekcija, o statybos valstybinė priežiūra, be kita ko, apima ir asmenų prašymų, skundų, susijusių su statybos procesu, nagrinėjimą, bei kitus Priežiūros įstatyme ir kituose teisės aktuose nurodytus su statybos valstybine priežiūra susijusius veiksmus. Nagrinėjamos bylos atžvilgiu, pažymėtina, jog Inspekcija turi teisę nenagrinėti skundų, pateiktų pagal kompetenciją, esant bent vienam iš Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje nurodytų pagrindų, tarp jų, ir nustačius VAI 11 straipsnio 3 dalyje numatytus atvejus (Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 1 punktas). VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatyta, kad Inspekcija nenagrinėja skundų dėl statybos teisėtumo – jeigu paaiškėja, kad statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 2 metus iki skundo pateikimo, išskyrus atvejus, kai dėl statybos teisėtumo teisėsaugos institucijos atlieka tyrimą arba kai kyla įtarimų, kad pažeistas viešasis interesas. Jeigu kyla įtarimų dėl galimų viešojo intereso pažeidimų, skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jis paduotas praėjus 10 metų nuo statybos darbų atlikimo; to paties straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo, skundžiamų sprendimų priėmimo praėjo daugiau kaip 10 metų.

Pareiškėjas su Sprendimu nesutinka teigdamas, jog Sprendimas nėra pakankamai motyvuotas, neįvertinti visi reikšmingi faktai, todėl prieštarauja VAI nuostatoms dėl jo pagrįstumo ir motyvavimo. Pažymi, kad Inspekcijos atsisakymas nagrinėti Skundą dėl 10 (dešimties) metų statybos senaties termino, 1 (vieno) mėnesio skundo pateikimo termino, bei teiginio, jog tai civilinis ginčas yra neteisėtas ir prieštarauja tiek įstatymams, tiek teismų išaiškinimams, nes ginčijami statiniai priklauso gretimo sklypo savininkui, todėl jų buvimas jo žemės sklype yra svetimos nuosavybės įsiveržimas į jo nuosavybę. Taip pat skunde pažymima, kad Sprendime neįvertinta esminė aplinkybė dėl skundžiamo pažeidimo kaip trunkamojo. Pagal ANK nuostatas trunkamajam pažeidimui statybos senaties terminai netaikomi, o atsakovė ignoravo, tiek trunkamojo pažeidimo teisinį reglamentavimą, tiek teismų išaiškinimus, be kita ko, Sprendime neteisėtai vadovavosi 2019 metų ribų ženkliniu, nors tai nėra ribų nustatymas. Teigia, kad Inspekcija neteisingai kvalifikavo situaciją kaip civilinį ginčą, nes NŽT nustatė administracinį pažeidimą, o kol statiniai stovi jo Žemės sklype pažeidimas tęsiasi, kurį iširti kaip žemės naudojimo pažeidimus pagal kompetenciją turi Inspekcija.

Byloje esantys duomenys patvirtina priešingą, nei Skunde pareiškėjas nurodo, aplinkybes. Kaip matyti Sprendime nurodytos įrodymais pagrįstos aplinkybės, kurios susijusios su šulinio įregistravimu į NTR duomenimis. Šulinys (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*) buvo pastatytas 2006 metais. Šios aplinkybės pagrindžia Sprendime nurodytą argumentą, jog statybos darbai buvo atlikti daugiau kaip prieš 10 metų ir, kad jis buvo įregistruotas NTR. Be kita ko, iš Žemės sklypo 2009 m. topografinės nuotraukos matyti užfiksuotas šulinio vaizdas, kaip ir viešuose Google maps ortofoto duomenyse dėl Žemės sklype esančios tvoros buvimo 2014 m. rugpjūčio mėnesį. Šios visos

aplinkybės leidžia pagrįstai teigti, kad tiek šulinio, tiek tvoros statybos darbai buvo atlikti daugiau kaip prieš 10 metų. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, bei vadovaujantis Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 8 punktu ir 31 straipsnio 2 dalimi, spręstina, kad atsakovė pagrįstai Sprendimu nusprendė, Skundą dėl pastatytų statinių šulinio ir tvoros statybos teisėtumo Žemės sklype nenagrinėti, todėl Skundas dėl senaties termino neteisingo taikymo atmetinas kaip nepagrįstas.

Žemės įstatymo 2 straipsnio 16 dalyje nustatyta, kad žemės naudojimo valstybinė priežiūra – Inspekcijos organizuojama ir vykdoma žemės savininkų ar naudotojų veiklos priežiūra, kuria siekiama užtikrinti tinkamą žemės naudojimą ir teisinę apsaugą, taip pat identifikuoti teisės aktų pažeidimus ir pagal kompetenciją taikyti pažeidėjams įstatymų nustatytas sankcijas. Žemės naudojimo valstybinę priežiūrą Priežiūros įstatymo nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo Inspekcijos Priežiūros skyrius (Žemės įstatymo 32 straipsnio 4 dalis, 36 straipsnis).

Sprendžiant dėl pareiškėjo skundo argumento susijusio su žemės naudojimo valstybinės priežiūros teisėtumo nustatymu, pažymėtina, kad byloje esantys duomenys (NTR duomenų bazės išrašas) patvirtina, kad apie Skunde nurodomus galimus pažeidimus pareiškėjui buvo žinoma nuo 2019 m. gruodžio 16 d., kai buvo atlikti Žemės sklypo kadastriniai matavimai. Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, spręstina, kad Sprendime pagrįstai konstatuota, jog apie galimus pažeidimus pareiškėjui tapo žinoma seniau nei prieš vieną mėnesį iki Skundo pateikimo dienos, kas lėmė tiesiogiai Skundo nagrinėjimo eigą. Kaip matyti iš paties pareiškėjo į nagrinėjamą bylą pateiktų dokumentų, t. y. Nutarimo, teismų sprendimų, kuriais minėtas Nutarimas nebuvo panaikintas, todėl, vadovaudamasi VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, Inspekcija pagrįstai nenagrinėjo šio klausimo pakartotinai. Iš esmės prie Skundo pareiškėjas nepateikė naujų įrodymų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Dėl pareiškėjo skundo argumento, jog Skundo situacijos priskyrimas civiliniams ginčams yra neteisėtas ir prieštarauja tiek įstatymams, tiek teismų išaiškinimams, nes ginčijami statiniai priklauso gretimo sklypo savininkui, todėl jų buvimas jo žemės sklype yra svetimos nuosavybės įsiveržimas į jo nuosavybę, laikytini nepagrįstais. Kaip matyti iš Sprendimo turinio, atsakovė nurodė CK nuostatas informuodama, kad ginčas yra kilęs tarp dviejų gretimų sklypų savininkų, todėl jei pareiškėjas mano, jog gretimo sklypo savininkas neteisėtai užvaldė jo Žemės sklypo dalį, pažeidė teises, jas gali ginti teisme ir reikalauti atlyginti žalą, akcentavo dėl RC duomenų, susijusių su šuliniu teisine registracija NTR. Atsižvelgiant į tai, kad Inspekcija Sprendime nurodė tiek teisinę reguliavimą, tiek faktines aplinkybes, spręstina, kad pareiškėjui aiškiai buvo išdėstyta nuosekli Inspekcijos pozicija dėl Skundo situacijos vertinimo, todėl minėti pareiškėjo skundo argumentai taip pat laikytini nepagrįstais.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktikoje ne kartą konstatuota, jog tai, kad pareiškėjo netenkina skundžiamame atsakyme išdėstytos faktinės aplinkybės ir argumentai, nėra pagrindas pripažinti, jog pats atsakymas yra nemotyvuotas ir neteisėtas bei neatitinkantis VAI nuostatų (pvz., LVAT 2016 m. vasario 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1150-520/2016).

Be kita ko, pažymėtina, kad ir LVAT yra pažymėjęs, jog viešojo administravimo subjekto finansiniai ir žmogiškieji ištekliai, skirti įstatymams ir kitiems teisės aktams įgyvendinti, turi būti naudojami efektyviai, racionaliai, todėl įstatymų leidėjas nustatė sąlygas, kada skundas (atitinkamai, ir prašymas) gali būti nenagrinėjamas. Tapatus prašymas viešojo administravimo subjektui gali būti pateikiamas, tačiau jis turi būti pagrįstas naujomis aplinkybėmis ar papildomais argumentais (pvz., LVAT 2013 m. vasario 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-888/2013, 2015 m. balandžio 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-869-756/2015, 2016 m. vasario 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-305-492/2016). Draudimas vykdyti pakartotinę administracinę procedūrą netaikomas tais atvejais, kai asmens pakartotinis prašymas priimti sprendimą yra ne dėl to paties dalyko ir / ar ne tuo pačiu pagrindu (pvz., LVAT 2014 m. birželio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-762/2014; 2014 m. gegužės 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-736/2014). Vertinant, ar pagrįstai pareiškėjo kreipimasis pakartotinai nenagrinėtas, analizuojama, ar kreipimesi pateikiami nauji faktiniai duomenys, papildomi argumentai, leidžiantys abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu (pvz., LVAT 2012 m. sausio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-37/2012,

2019 m. lapkričio 27 d. nutartis administracinėje byloje A-2120-756/2019). Vertinti, ar pateikti duomenys yra nauji ir gali daryti įtakos priimtam sprendimui, yra atsakovo kompetencija (pvz., LVAT 2015 m. birželio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-665-822/2015, 2019 m. birželio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-672-629/2019).

VAĮ 10 straipsnio 5 dalis numato, jog administracinis sprendimas turi būti motyvuotas bei pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (5 ir 6 papunkčiai). Vadovaujantis nustatytais faktinėmis bei teisinėmis aplinkybėmis, sprendžiama, jog pareiškėjo Skundas išnagrinėtas tinkamai, išdėstytos aplinkybės yra pakankamos ir išsamios, nes nesukliudė pareiškėjui, atsižvelgiant į jam žinomas aplinkybes, žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis buvo priimtas būtent tokio turinio sprendimas, ginčo teisinius santykius reglamentuojančios teisės normos taikytos tinkamai, todėl jis teisėtas, atitinkantis VAĮ 10 straipsnio reikalavimus.

Išnagrinėjus ir įvertinus visus byloje esančius įrodymus ir faktines aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad Inspekcija pagrįstai taikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 8 punkte ir VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte numatytą skundo nenagrinėjimo pagrindus, taip pat pagrįstai įvertino visas išdėstytas aplinkybes, jas susiejo su teisės aktų nuostatomis bei priėmė motyvuotą Sprendimą, todėl Komisija neturi teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo patikslinto skundo jame nurodytais argumentais.

Nustatytų aplinkybių pagrindu sprendžiama, jog Sprendimas motyvuotas bei pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, kaip to reikalauja VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 papunkčiai, todėl nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo jo naikinti. Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo patikslintas skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Netenkinus reikalavimo dėl Sprendimo panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio patikslinto skundo reikalavimo dėl įpareigojimo atlikti veiksmus, t. y. įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjo Skundą.

Pareiškėjas trečiuoju ir ketvirtuoju skundo reikalavimais prašo: įpareigoti pašalinti nustatytus VAĮ pažeidimus ir priimti teisėtą bei motyvuotą sprendimą; alternatyviai, grąžinti bylą Inspekcijai papildomam tyrimui, įpareigojant ištirti „trunkamumą“ (kalba netaisyta), faktines aplinkybes ir priimti motyvuotą sprendimą.

Pažymėtina, jog Komisija nėra viešojo administravimo institucija ir neatlieka viešojo administravimo atitinkamoje srityje, dėl to negali įpareigoti viešojo administravimo subjektą priimti konkretaus turinio administracinį sprendimą ar už viešojo administravimo subjektą priimti sprendimą, o gali tik pavesti iš naujo atlikti veiksmus, kurie pripažinti atliktais netinkamai (pvz., LVAT 2022 m. vasario 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-103-756/2022; 2020 m. vasario 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-169-624/2020 ir kt.). Komisija tik vertina viešojo administravimo subjekto atliktų arba neatliktų veiksmų teisėtumą ir gali pavesti iš naujo atlikti veiksmus, kurie pripažinti atliktais nesilaikant teisės aktų reikalavimų. Atsižvelgiant į tai šie pareiškėjo išvestiniai reikalavimai atmestini.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjo patikslintas skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjo X. Y. patikslintą skundą atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 17 d. sprendimo Nr. 2D-9336 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Marina Adomaitė

Komisijos nariai

Evaldas Ambrozaitis

Vilija Astrauskienė